

ÚNOR 2022

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Naslouchání

Jak se vnitřně nastavit, abychom vůbec dokázali naslouchat? Může a má nás naslouchání proměnit? Komu snadno a komu obtížně nasloucháme? Je naslouchání skutkem pomoci a lásky? Jak je to s naším nasloucháním Bohu?

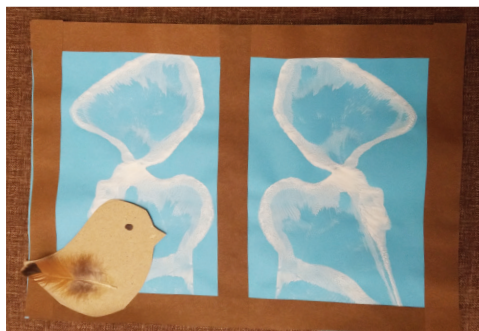
A k těmto zajímavým podnětům přichází ještě další zvědavá otázka: Jak je to s naslouchajícím Bohem? Když Hospodin oslovuje Mojžíše, aby ho povzbudil k vyvedení vyvoleného národa z Egypta, tak se Bůh mile „prořekne“: „Slyšel jsem nárek synů Izraele...“ Najednou se Bůh ukazuje jako ten, komu není jedno, co se s „jeho“ Izraelity děje, najednou se „prozrazuje“, že není lhostejný k bolesti člověka, ale že je slyšící a naslouchající.

A pak mne zajímalo, „čím“ Bůh naslouchá, co jsou jeho „uši“. Domnívám se, že místem naslouchání je srdce. Zdá se mi, že naslouchání bude nějak spojené s láskyplným pohledem Boha na člověka. Boží srdce je totiž stravováno vášnivou láskou k člověku, tak nám to naznačuje třeba prorocká literatura.

V novozákonním pohledu tušíme, že Ježíš je stále obrácen k Otci, je v pozici naslouchání. On leží v náručí Otce, lépe: spočívá na Otcově srdci, nebo ještě lépe: v Otcově lůně. Opět je tady naslouchání spojeno s velkou intimitou, vyjevuje se nám tady otcovská, mateřská,

synovská láska. A Ježíš nám tuto lásku přišel vypovědět: on, naslouchající Syn.

Ze zajímavosti jsem si vzal do rukou litanie k Ježíšovu srdci, ale kupodivu jsem zde nenašel, že by bylo v nich Ježíšovo srdce přímo spojené s nasloucháním (možná nepřímo to v nich mezi řádky najdeme), a přitom Ježíš nám říká to, co slyší u svého Otce. Tak se třeba někdy

soukromě můžeme modlit: „Srdce Ježíšovo, Otci i lidem stále naslouchající.“

Asi úplně nepřekvapuje, že tady komentuji jeden z okruhů synody o synodalitě. Právě naslouchání si v naší farnosti vybralo více skupinek. A přijde mi hezké, pokud se to, o čem rozjímáme, také odrazí v našich vztazích. Přeji nám všem široké a naslouchající srdce, které se bude ochotně učit u naslouchajícího Boha...

br. Petr

Ježíš řekl:

„Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40)

Milí přátelé a dobrodinci, chceme Vám poděkovat za Vaši štedrost v adventní a vánoční sbírce pro naše čtyři děti z Adopce na dálku. Celkem jste pro ně věnovali 58 700 Kč. Tyto peníze budou prostřednictvím Římskokatolické farnosti Sušice zaslány na účet Arcidiecézní charity Praha, která or-

ganizuje tuto pomoc. Pro každé z našich čtyř dětí posíláme 10 000 Kč. Zbývajících 18 700 Kč zasiláme na provoz česko-ugandské nemocnice sv. Karla Lwangy v Buikve v Ugandě. Na tuto nemocnici, která byla postavena a je stále provozována výhradně z peněz českých dárců, přispíváme už od začátku její stavby.

A nyní něco z dopisů, které nám přišly kolem vánočních svátků od našich dětí:

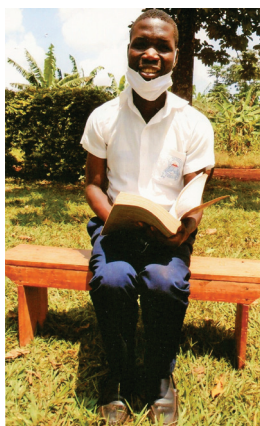
Nejstarší **Joseline** (z Indie) studuje na vysoké škole bakalářské studium obor ošetrovatelství. Druhá vlna covidu zasáhla jejich okres hůř než první. Školy byly zavřené a probíhala jen online výuka, což bylo náročné i kvůli častým výpadkům elektřiny. Teď už mohou opět chodit do školy. Z prostředků Adopce na dálku dostávaly děti „covidové balíčky“ – balíčky se základními potravinami, léky a ochrannými pomůckami. K Vánocům děti dostaly jako dárek sadu tří hliníkových hrnců s poklicemi.

Anusha (z Indie) chodí do sedmé třídy. Také u nich byly školy až do 27. října zavřené. Anusha se ale nemohla zapojit do online výuky, protože doma nemají chytrý telefon. Učila se tedy každý den sama podle sešitů a učebnic. Z jejího dopisu jsme se dozvěděli, že navštěvuje ve městě Halbarga církevní školu. Je to kapucínská škola a kromě běžných učitelů a učitelek na ní vyučují i řeholní bratři a sestry. Díky zlepšující se zdravotní situaci mohou opět chodit pravidelně každou neděli na mši svatou. Ve farnosti byl také farní den, kde proběhla adorace, učili se nové modlitby a Anusha vyhrála cenu v biblickém kvízu. Její rodiče jsou chudí a nemají žádné políčko, takže musí chodit pracovat jako námezdní dělníci na pole jiných lidí.

Enock (z Indie) chodí rovněž do sedmé třídy. Jeho mladší bráška chodí do druhé třídy a Enock mu pomáhá s učením. Ve svém dopise nám napsal, že jejich babička je vážně nemocná. Má rakovinu a léčila se v nemocnici. Teď tam musí dvakrát měsíčně chodit na kontrolu. Enock nás prosí, abychom se za ni modlili.

Derick (z Ugandy v Africe) nám s radostí ve svém dopise oznámil, že úspěšně složil zkoušky UCE a dokončil tak první stupeň střední školy. UCE (Uganda Certificate of Education – ugandský certifikát o vzdělání) je souborná zkouška z 1. stupně střední školy (šestiletá střední škola je rozdělena na 4letý základní stupeň, který je spíše všeobecný, a pak 2letý pokročilý stupeň, který je spíše specializovaný); zkouška se skládá z 5 povinných a 4–5 volitelných předmětů. Po složení této zkoušky se student může hlásit na učňovskou školu. Nyní byl Derick přijat na Technický institut sv. Karla Lwangy, kam po povinném očkování proti koronaviru nastoupil od 1. listopadu 2021 na obor elektroinstalace. Prázdniny trávil Derick s rodinou a pomáhal s domácími pracemi. Z peněz, které si vydělal během prázdnin, si pořídil prase a pár slepic, které teď chová. Jako vánoční dárek dostal z prostředků Adopce na dálku lavor a ručník.

Všechny čtyři děti, kterým pomáháme, nám ve svých dopisech vyjadřují svoji velikou vděčnost. Ujišťují nás o svých modlitbách za nás a prosí, abychom se i my za ně modlili.

Vojtěch Šmídl – katecheta

SKAUTI PŘINESLI SVĚTLO Z BETLÉMA

Skauti ze střediska Vydří stopa Sušice přivezli, vlakem z Horažďovic, v sobotu 18. prosince Betlémské světlo. Na čtvrtou adventní neděli rozsvítili kostel sv. Václava v Sušici. Na sušickém náměstí rozdávali poslední adventní neděli skauti a skautky desítkám lidí světlo, jmelí a dobrou náladu, které není nikdy dost. Večer jsme přinesli světlo ke kapucínům do kostela sv. Felixe, kam mohli lidé přicházet až do Štědrého dne. Díky skautům se světlo z Betléma šířilo v Hartmanicích, Mouřenci, Hlavňovicích a Kašperských Horách. Přímo na Štědrý den si mohli lidé odnést

světlo také z Andělíčku. Děkuji všem za předání poselství symbolu míru, lásky, naděje a přátelství.

Jak vznikla tradice Betlémského světla?

Současné podobě Betlémského světla předcházely tři důležité události.

Na úplném začátku všeho je italský voják s hořící svící vracející se z křížové výpravy do Svaté země v roce 1099. Slí-

bil, že pokud tažení přežije, přinese domů plamen ohně z betlémské baziliky. Nesl ho přes hory a pouště, chránil před větrem i na moři. I když byl na konci svých sil, plamen domů donesl.

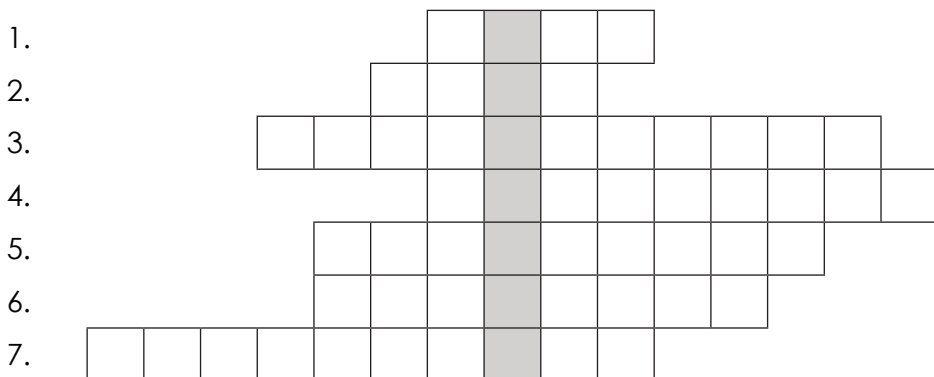
V novodobé historii za myšlenkou světla míru stojí rakouská umělkyně českého původu Ada Brandstetter a její vzpomínky na Štědré dny v Plané u Tachova. Děti si večer po zpěvu koled odnášely domů

rozsvícené lucerničky zapálené plamenem přímo „od Ježíška“ z vánočního stromu u kostela. Ada obnovila tuto tradici ve svém druhém domově Nussdorfu pod názvem „Světlo ve tmě“. Posléze se tradicí nechala inspirovat veřejnoprávní rakouská televize ORF. V roce 1986 v rámci vánoční sbírky na pomoc postiženým dětem přivezlo světlo přímo z Betléma jedno z postižených dětí rakouskými aerolinkami do Lince.

Třetím hybatelem byl vůdce vídeňských skautů Herbert Grünwald, který v roce 1989 do této akce zapojil skauty a skautky. Díky silně mezinárodně propojené skautské organizaci se začalo světlo distribuovat do celé Evropy i Ameriky. A právě v tomto roce, den před Vánoci, Betlémské světlo do ČSSR poprvé přivezl společně s rakouskými skauty oddíl bratří Revilliodových, který působil jako součást Českého a slovenského exilového skautingu.

*Čeněk Šebesta
vedoucí střediska Vydří stopa*

Kostel svatého Josefa se nachází ve vesnici (viz tajenka)
poblíž Chudenína.

1. Vodácký pozdrav
2. Starobylé opevnění s hradbami
3. Liturgická nádoba na okuřování
4. Kněžiště
5. Rozhledna, ze které se v kostele dříve kázalo
6. Nádobky na vodu a víno při mši svaté
7. Pomocník kněze

Vytvořil Vojta Marek (9 let)

Správné odpovědi pošlete na adresu: marek.vojtech5@email.cz

MATKA SUŠICKÉHO KLÁŠTERA

• • •

V pondělí 17. ledna 2022 si Pán k sobě povolal Annu Pavlíkovou, duchovní matku mnoha kněží a také duchovní matku sušického kláštera.

Rodačka z Kolince nastoupila na střední zdravotní školu do Prahy „pod Petřín“ k sestřím boromejkám. První umístěnou po ukončení studia dostala do Sušice, na internu. Její šikovnosti si všiml primář a chirurg Pechmann a ona tak asistovala při operacích, potom se před ní otevřela dráha na pražské Bulovce, ve výzkumném ústavu.

A do toho přišel zvrát, odchází z Prahy. K tomu říká: „Najednou jsem byla volná. Věděla jsem, že můžu jít sloužit Pánu Bohu. Šla jsem tedy do Klenčí a vzala službu farní hospodyně. Vlastně jsem nevěděla, co to všechno obnáší.“ Tímto se dostala do blízkosti otce Norberta Haranta, kapucína, kterého znala ze Sušice. A tak se z Anny Pavlíkové pomalu stává „naše“ Anička: sestra a potom duchovní matka mnoha kapucínů i diecézních kněží. A ta, která se dala do služeb Pánu Bohu, najednou dostává ke svým příbuzným jako bonus velkou rodinu farní, kněžskou a k tomu ještě ty lumpy kapucíny...

Po listopadu 89 se stěhuje do míst-

ního kláštera a dál je k dispozici bratřím jako zdravotnice i jako hospodyně. Když v roce 2001 umírá o. Norbert, přebírá de facto do podzimu 2007 péči o celý klášter. Pomáhá jí br. Lev a Jiří Voráček, ale ona je vlastně takový sušický kvardián. Po opětovném návratu bratří je jim znovu blízko. Vztah ke kapucínům zůstává vřelý až do její smrti. Vnímáme ji také jako ženu modlitby, která ráda pamatovala na své blízké a také na kněze. Poslední čas trávila u řeholních sester v Domově sv. Anežky ve Velkém Újezdě. V červenci by oslavila devadesáté narozeniny.

Rozloučení proběhlo při mši sv. v sobotu 22. ledna ve 13 h v kolíneckém kostele sv. Jakuba. Hlavním

celebrantem bohoslužby byl P. Jiří Kalaš, který se o ni také se sestrami františkánkami staral. Br. Petr měl promluvu a br. Kryštof vedl pohřební obřady. Místní komunitu ještě reprezentovali Samuel s Nehemiášem, další bratři kapucíni byli přítomni „na dálku“. Jako koncelebrant přijel i o. Adolf Pintř, evangelium nám přečetl trvalý jáhen Václav Pikeš. V kostele jsme se rádi potkali i se sušickými farníky. Děkujeme všem za modlitbu za tuto velmi vzácnou ženu.

bratří kapucíni

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

• • •

Velké poděkování patří všem, kdo se společně s námi zapojili do Dnů vděčnosti zdravotníkům. Z nasbíraných „pozorností“ jsme udělali balíčky, dokou-

pili k tomu další věci, a pak přes vrchní sestru Věru Petřů se nadílka dostala na jednotlivá oddělení sušické nemocnice. Ale to nebylo všechno. Podporu zdravot-

níkům a také nemocným krásně vyjádřily i děti. Další týden jsme tak předávali dětská umělecká díla. Jen se nám to mile vymklo z rukou: jedna z oslovených maminek do malování zaangażovala celou mateřskou školku v Horažďovicích, takže „namalované radosti“ bylo dostatek. Tímto děkujeme do Duhy!

Hezky proběhly pondělní Modlitby žen, tentokrát s tématem vděčnosti. A v rámci Večerů pro muže se v klášteře uskutečnila přednáška Mgr. Vladimíra Ledviny „Křesťan a peníze“ s podtitulem „Podnikání podle biblických principů“.

V okamžiku, kdy vyjde Farní list, snad ještě zhlédnete br. Nehemiáše. Už je sbalený a na tři roky odjede do mezinárodní komunity v italském Spellu. Za-

čátkem února na jeho místo přijde bratr Damián, který nám bude dělat představeného. A těšíme se, že se (s Vámi i s Damiánem) potkáme na únorovém cappuccinu!

bratři kapucíni

SYNODA SE ZDÁRNĚ VYVÍJÍ

Jak jste už asi většinou zaznamenali, i naše farnost se zapojila do synodálního procesu. Troufnu si říci: zapojili jsme se s plným nasazením. Práci jsme započali v 11 skupinkách, které se již dříve pravidelně scházely. Celkem se jedná o dvě skupinky mužů, dvě skupinky žen, skupinu Společenství modlitby, dále Chrámový sbor, Hnutí folokláre, Cenacolo, společenství akolytů, Biblické tance a terciáře. Plánujeme, že si o synodě popovídá i společenství mládeže. Tři skupinky už dokonce své závěry zaslaly k dalšímu zpracování. Ale ani v okolních farnostech nezahálají. Skupinky vznikly v Kašperských Horách, Hlavňovicích, Horažďovicích a i v dalších farnostech se nad tématy synody scházejí.

V pondělí 24. ledna jsme se společně s Aničkou Potužníkovou zúčastnili celodiecézní online diskuze, do které bylo zapojeno přibližně 25 koordinátorů z celé diecéze, dále diecézní koordiná-

tor P. Stanislav Brožka a členka národního synodálního týmu paní Hana Pohořalá, která byla přítomna i celosvětovému zahájení synody ve Vatikánu. Máme obrovskou radost z toho, jak synodální proces úspěšně pokračuje napříč celou diecézí, vnímáme obrovské zapálení většiny farních koordinátorů. V současné době je vytvořen formulář pro závěrečné výstupy z jednotlivých farností. Tento dokument v dohledné době budeme mít k dispozici.

Děkujeme s Aničkou všem, kteří se už do Synody zapojili a na závěr mi dovoluňte citovat P. Romana Czudka z webu *Církev.cz*: „**Co je důležitější než to, co nám církev předkládá, k čemu nás vybízí také dnes? Protože tento proces slouží k oživení pastorační, k tomu, abychom žili své křesťanství aktivněji, více do hloubky a uvědomovali si, jakými dary nás Bůh obdaril a co můžeme nabídnout druhým.**“

Aleš Jahoda

- Út 1. 2. **Večery pro muže;** společné setkání mužů v refektáři kapucínského kláštera. Součástí večera, který začíná ve 20.00 h je modlitba a přednáška na téma „O odvaze k novému“. Pozvání přijal P. Šebestián Pavel Smrčina OFM.
- Pá 4. 2. **Setkání akolytů;** v pátek od 19.00 h je po večerní mši svaté setkání akolytů na faře.
- So 5. 2. **Cappuccino u kapucínů;** v sobotu jste srdečně zváni po ranní mši sv. na cappuccino do refektáře kapucínského kláštera.
- So 5. 2. **Malé chvály s kytarou;** 20minutové chvály po večerní mši svaté (mše sv. začíná v 18.00 h).
- St 9. 2. **Večer chval v Horažďovicích;** srdečně všechny zveme ve středu 9. února **od 19.00 h** do klášterního kostela Panny Marie v Horažďovicích na Večer chval. Na program je **přednáška P. Josefa Prokeše** na téma „**Život ve společenství**“ a přímluvná modlitba. Připraveno bude také občerstvení a čaj na zahřátí v klášteře u sestry. *Více informací u s. Vlasty na tel.: +420 731 600 205.*
- So 12. 2.
So 26. 2. **Ministrantská schůzka na faře;** zveme všechny děti ministranty a zájemce o ministrování na pravidelná setkání na faře a ve farním kostele v sobotu od 9.30 do 11.30 h. Těší se na vás otec Jarostaw a katecheta Vojtěch.
- Po 21. 2. **Modlitby žen;** společná modlitba žen v refektáři kapucínského kláštera, kde bude možnost svátosti smíření, duchovního rozhovoru nebo přímluvné modlitby. Začátek ve 20.00 h.
- Út 1. 3. **Přihlašování na ENTERcamp a ENTERjunior 2022;** v úterý 1. března 2022 **od 20.00 h** bude spuštěno přihlašování na ENTERcamp a ENTERjunior pro účastníky z českobudějovické diecéze.
**Pokud chcete pomoc s přihlášením volejte:
608 343 432 - Aleš Jahoda.**

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 1 / 2022 (196), vyšel dne 29. 1. 2022.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 18. 2. 2022.